

opusdei.org

Štvrtok 29. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na štvrtok 29.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: oheň,
ktorý mení náš život; láska
Ducha Svätého; byť svetlom
nádeje.

24.10.2024

ZATIAL ČO je Pán na ceste do
Jeruzalema, zjavuje učeníkom
niektoré z najhlbších túžob svojho
srdca: „Oheň som prišiel vrhnúť na
zem; a čo chcem? Len aby už
vzplanul! Ale krstom mám byť

pokrstený, a ako mi je úzko, kým sa to nestane!“ (Lk 12, 49-50). Oheň je v tomto kontexte oheň božskej lásky, ktorý chce odovzdať všetkým dušiam, aby ich očistil a zapálil; Ježiš svojím krstom odkazuje na kríž, kde mal túto horiacu lásku k nám zreteľne ukázať.

Tieto slová nášho Pána sa svätému Josemaríovi hlboko vryli do duše od mladosti, ešte predtým, ako mu Boh umožnil vidieť Opus Dei: „Skôr než som vedel, čo odo mňa chce náš Pán, ale vedel som, že niečo chce, často rozširoval moje srdce a volal som: *igne veni mittere in terram, et quid volo nisi ut accendatur?* (Lk 12, 49). A odpovedal som, spievajúc: (1 Sam 3,5 a nasl.): *Ecce ego quia vocasti me!* Môj brat, vtedy veľmi mladý (...), sa naučil tie slová bez toho, aby vedel, čo znamenajú, a z času na čas ich prišiel spievať, veľmi zle ich spieval, po mojom boku. Musel som ho vyhodiť: *Chod' preč, chod' preč!* Ale

mne robilo veľkú radosť, keď som ich počul, lebo pre mňa boli podnetom: nech sú aj pre vás; nech nikdy nezhasnú; nech viete, že ste nositeľmi božského ohňa, božského svetla, tepla neba, Božej lásky vo všetkých životných miestach na zemi“^[1].

Ježiš prišiel na svet, aby priniesol dobrú správu o spáse. Týmito slovami „nám hovorí, že evanjelium je ako oheň, pretože je to posolstvo, ktoré keď vtrhne do dejín, spáli staré životné rovnováhy, vyzve nás, aby sme vyšli z individualizmu, vyzve nás, aby sme prekonalí sebecko, vyzve nás, aby sme prešli z otroctva hriechu a smrti do nového života Zmŕtvychvstalého“^[2]. Ježišovo slovo nás nenecháva ľahostajnými, ale v každom zapáľuje nepokoj, aby sme sa vydali na cestu a počúvali Pánovo volanie a potreby druhých. Preto je ako oheň, pretože „kým nás zohrieva Božou láskou, chce spáliť naše sebecko, osvetliť temné stránky

života (...), stráviť falošné modly,
ktoré z nás robia otrokov“^[3].

OBRAZY ohňa a krstu sa tiež
vzťahujú na deň Turíc. Oheň, ktorý
horel v Kristovom srdci, je ten istý
oheň Ducha Svätého: je to On, kto
nám prináša Božiu milosť. Oheň je
obrazom lásky, Božej lásky, ktorá je
„rozliata v našich srdciach skrze
Ducha Svätého, ktorého sme
dostali“ (Rim 5, 5). Poslušným
nasledovaním tohto Božieho
pôsobenia sa môžeme usilovať o
svätosť, zakorenenú v reálnych a
konkrétnych okolnostiach, v ktorých
žijeme; teda o svätosť, „ktorá
preberá, povznáša a privádza k
dokonalosti osobnosť každého
človeka bez toho, aby ju zničila“^[4].

„Zvykli sme si myslieť, že láska
pochádza v podstate z nášho plnenia,

z našich talentov, z našej nábožnosti. Na druhej strane nám Duch pripomína, že bez lásky uprostred je všetko ostatné márne. A že táto láska sa nerodí ani tak z našich schopností, táto láska je jeho darom. On nás učí milovať a my musíme o tento dar prosiť“^[5]. Ak sa necháme viesť Paraklétom, On bude môcť očistiť naše srdce, aby sme mohli zakúsiť radosť zo slobody, lebo „kde je Pánov Duch, tam je sloboda“ (2 Kor 3, 17). „Duch Svätý nás uschopňuje, aby sme neboli iba pozorovateľmi zákona, ale slobodnými, horlivými a vernými vykonávateľmi Božieho plánu“^[6].

V tomto zmysle svätý Pavol napísal Rimanom: „Všetci, ktorých vedie Boží Duch, sú Božími synmi. Lebo ste nedostali ducha otroctva, aby ste sa museli zasa báť, ale dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: *Abba, Otče!*“ (Rim 8, 14-15). Pán chce, aby náš vzťah k nemu

nebol vzťahom sluhu k pánovi, ale vzťahom syna k otcovi. Preto všetky skutky nášho každodenného života môžu byť gestom lásky, dokonca aj tie, ktoré si vyžadujú najväčšiu obeť. Ako nám pripomína prelát Opus Dei: „Je možné robiť s radosťou – a nie neochotne – to, čo je drahé, čo sa nepáči, ak sa to robí z lásky a s láskou, a teda slobodne“^[7]. Duch Svätý nám môže pomôcť, aby naše skutky boli prejavom lásky, ktorá hýbe naším životom.

OHEŇ BOŽEJ LÁSKY sa rozhorel v našej duši pri krste, keď v nás začal prebývať Duch Svätý. Oheň však môže zostať intenzívny, alebo sa môže zmenšiť na uhlík pod popolom, či dokonca úplne vyhasnúť. Kresťania sú povolaní udržiavať plameň viery a lásky horiaci v našich srdciach a dobrým spôsobom, ako to

robiť, je odovzdávať ho druhým: každý deň rozdávať svetlo a teplo ľuďom okolo nás svojím svedectvom, porozumením a priateľstvom.

„Život je ako cesta na búrlivom a neraz tmavom mori dejín. Cesta, pri ktorej sledujeme hviezdy, ktoré nám ukazujú smer. Pravými hviezdami nášho života sú ľudia, ktorí dokázali správne žiť. Oni sú svetlami nádeje. Ježiš Kristus je skutočným svetlom, žiariacim nad všetkými temnotami dejín. Aby sme však dospeli až k nemu, potrebujeme bližšie svetlá, ľudí, ktorí nám dávajú svetlo tým, že berú z jeho svetla a tak ponúkajú orientáciu aj nášmu putovaniu“^[8].

Môžeme myslieť na tých ľudí, ktorí nám v priebehu nášho života ponúkli toto Pánovo svetlo. Svojou úprimnou náklonnosťou k nám a hlbokou radosťou možno v našich dušiach zapálili túžbu pestovať väčšiu dôvernú s Bohom. Okrem pocitu

vďačnosti voči nim nás môžu povzbudiť, aby sme toto svetlo odrážali aj ľuďom okolo nás. Ako Božie deti sme „nositelia jediného plameňa schopného osvetliť cesty ľudí na zemi, jediného svetla, v ktorom nikdy nebude tieňa, šera, tmy. — Pán nás používa ako pochodne, aby naše svetlo jasne žiarilo... Je na nás, aby mnohí neuviazli v temnotách, ale aby kráčali po cestách, ktoré vedú do večného života“^[9]. Môžeme prosiť Pannu Máriu, aby sme mali rovnakú horlivosť ako jej Syn šíriť oheň jej lásky po celej zemi.

---

[1] Svätý Josemaría, *Rodinné stretnutie*, 12-II-1975.

[2] František, *Anjel Pána*, 14-VIII-2021.

[3] *Ibid.*

[4] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 10-IV-1991.

[5] František, *Homília*, 5-VI-2022.

[6] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 10-IV-1991.

[7] Fernando Ocáriz, *Pastiersky list*, 9-I-2018.

[8] Benedikt XVI, *Spe salvi*, bod 49.

[9] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 1.

.....

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/stvrtok-29-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/article/stvrtok-29-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (11.04.2026)